

OTROCI, GREMO V ISTRO

Star papir za letovanje v Savudriji

Dopusti se še niso dobro začeli, otroci pa so letošnje morje že poskusili. Še vedno je slano, so mi povedali, ko sem jih obiskala v Savudriji in v Umagu. Tam so prvi teden v juniju nabirali četrtolci iz osnovnih šol Borisa Zihlerja in Milana Suštaršiča znanje v šoli v naravi, 90 malčkov iz bežigradskih vrtcev Mladi rod in Jelka ter krajevnih skupnosti Boris Zihler in Savsko naselje pa je lovilo tople junijske sončne žarke.

Jedilnica počitniškega doma društva prijateljev mladine Ljubljana-Center v Savudriji, v katerem vsako poletje letujejo otroci iz vse Ljubljane pa tudi drugih slovenskih krajev, zamejski Slovenci in celo iz prijateljske Parme v Italiji, je bila nabito polna. Kot žuborenje so iz mladih grl prihajali vtisi prejšnjega dne in večera, ki so se mešali z ropotom skodelic in žlic, da jih ni bilo mogoče preglasiti.

»Danes odhajamo na izlet v Umag,« so me poučile učiteljice z osnovne šole Milana Suštaršiča. Vsem se je zelo mudilo, zato sem se lahko pogovarjala le z učenci 4.a in 4.b razreda osnovne šole Borisa Zihlerja.

Čakala sem do začetka pouka ob pol desetih dopoldne in si ogledovala sodobno in prostorno poslopje. Na marmorni plošči ob vhodu piše, da je stavba po potresu v Banjaluki nudila zavetje čez tristo banjaluškim otrokom skoraj leto dni.

»Dom premore 340 otroških postelj, otroci pa živijo tudi v sosednji vili, ki lahko spravi pod svojo streho kar 90 učencev,« mi je povedala Slava Kralj, upravnica doma, ki že petnajsto leto zapored preživlja mesec počitnic kot vodja delovne skupine šole v naravi ali kolonije. »Stavbo, ki je bila zgrajena leta 1969, je že načel zob časa. Zadnji čas je, da začnemo bolj skrbeti za njo, saj nenačrtno vzdrževanje povzroča v tem namensko zgrajenem poslopiju veliko škodo,« je dejala.

Zvonil je telefon, podpisati je bilo treba precej računov in dobavnih, saj skuhamo v domu čez tristo kosil na dan, da o zajtrku, večerjah in malicah, ki jih morajo pripraviti, sploh ne pišem.

»Organizacija letovanja je zelo

dobra,« je pohvalila delo upravnice Vladimira Dokič, ravnateljica osnovne šole Borisa Zihlerja. Za tristo deset dinarjev, ki so jih morali odšteti starši za vsak dan letovanja, dobijo otroci vsak dan pet obrokov dobre in pestre hrane. Tisti, ki si šole v naravi niso mogli privoščiti, je pomagal ves razredni kolektiv. Otroci so namreč vse leto zbirali star papir, da so lahko plačali šolo v naravi tudi sošolcem z manj denarja, in še je ostal kakšen dinar za izlet z ribiško ladjo v Piran. Nekaj denarja sta pristavili tudi šolska organizacija Rdečega križa in delovna organizacija Inex Adria Avioimport,« je dejala ravnateljica. Pristavila je da so imeli otroci srečo z vremenom, sedem pa jih je celo splavalo.

ZELENI POKAVCI SE PREDSTAVIJO

Kaj pa so povedali šolarji? V »šok sobi«, kot so slikovito poimenovali pritične prostore doma so se posedli za štirimi mizami in imeli pravi pravcati pouk. O morju, morskih živalih, rastlinah, o življenju na obali in še o čem zanimivem je tekla beseda, otroci pa so vse, kar so spoznali v naravi v teh nekaj dnevih, tudi spretno narisali. Vsak svoj savudrijski svetilnik bodo razstavili jeseni v šolski avli, marsikoga pa bo na te lepe dni spominjal tudi leščur.

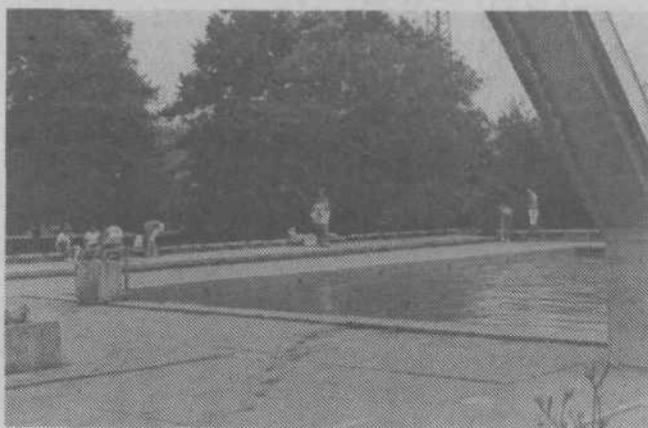
Jasmina Tokić bo šla letos s starši še na morje, Petra Arbin bo najbrž ostala doma, Aleš Sagadin je bilo malo dolgčas po dveletnem bratcu, Alenka Ivanc pa je najbolj pohvalila tovariša Jaka, ki jo je naučil plavati. Za fantovsko mizo je bilo bolj živahno. S tem, da nagajajo dekletom so se najprej pohvalili. Ampak zvečer, so ob zvokih Danilove Đuli pozabljeni vsi prepri. Duško Galic – Dule, Igor Godnjov in Boštjan Šoštarčič so nabirali svoje prvo plavalno znanje. Matjaž Toplišek se je pohvalil, da je pisal domov že celo razglednico, Grega Urbancič, ki se zelo rad potaplja, je odšel iz Savudrije s sedmimi trofeji leščurjev. Letos so v morju spet meduze, so povedali otroci in pokazali nekaj ožganih rok. Kaj hujšega pa se »zelenim pokavcem«

kot jih je imenoval tovariš Jaka, ni zgodilo. Fantje bodo šli letos še na morje s svojimi starši. Miha Barba se bo odpravil na dopust z očkom in mamico celo s kolesi. Dare Pintarič, ki lepo riše, pa je povedal, da so njegovi sošolci tudi zelo dobri v športu, saj so premagali vrstnike z osnovne šole Milana Suštaršiča v nogometu in badmintonu, igre med dvema ognjema pa so se končale z izenačenim rezultatom.

V UMAGU – GORA PALAČINK ZA MALČKE

Bežigradska Zveza prijateljev mladine je v svojem Počitniškem domu Drago Makuc-Muc v Umagu v prvih desetih dnevih junija pripravila letovanje za devetdeset bežigradskih malčkov od 5. do 6. leta starosti. Opozorili so nas, da imajo za poletne počitniške kolonije za šolske otroke, predvsem od 13. do 27. julija, od 27. julija do 10. avgusta ter od 10. do 24. avgusta, še nekaj prostih mest.

Lea Zubanovič, pedagoški vodja junijske kolonije predšolskih otrok,

NAMESTO MORJA

Z začetkom junija in prvih vročih dni, ki že spominjajo na pasjo poletno vročino, je odprlo svoja vrata tudi kopališče Štern. Vreme jo na odprti bazenih včasih še zagode, da je treba pred dežjem umno pobrati šila in kopta (na fotografiji). Marsikdo pa bo zaradi plitvega žepa preživel del letošnjega dopusta kar na kopališču.

V. P.

DOPUSTI ZA DELAVCE

Eni na morju, drugi v domači kadi

Za nami je leto trdnega in napetega dela. Utrujen smo in živčni, prepotrebni počitka. Sonce nas že kliče na morje. Toda v druginji, ki nas tudi letos pesti, je vprašanje koliko ljudi bo šlo za deset dni ali več na počitnice ob morju ali kam drugam. Regres je skromna vsota in v nekaterih delovnih organizacijah so ga razdelili po sistemu »vsem enako« ne pa po potrebi: več tistim z nižjimi osebnimi dohodki.

Kam in kako letos na dopust? Vprašali smo nekaj zaposlenih v bežigradskih delovnih organizacijah.

● MOJCA DOLENJC, knjigovoz, ČGP Delo:

»V naši delovni organizaciji smo letos razdelili denar za regres od 2.600 do 4.000 dinarjev, več so dobili delavci z nižjimi osebnimi dohodki. Dve hčere in jaz gremo letos za deset dni v Biograd v počitniško prikolico ČGP Dela. Za nastanitev v prikolici je treba plačati 6.000 dinarjev za deset dni. Kuhale bomo same. Za dopust smo varčevali čez leto in šlo bo – seveda skromno.«

● NADA JELIČ, snazilka, LUZ:

»Doma smo iz Bosne. Imamo tri šolobvezne otroke. Kljub temu, da sem dobila 9.000 dinarjev regresa, morja tudi letos ne bomo videli, ker so naši skupni osebni dohodki v hiši okoli 20.000 dinarjev mesečno. Del dopusta bomo pač preživeli doma v Ljubljani, ostanek pa v rojstni vasi moža, v Branešci pri Banjaluki. Naša delovna

organizacija je letos prvič nabavila eno samo prikolico. Nam snazilkam, so med prvimi ponudili počitnikovanje v njih, toda jaz sem ponudbo zavrnila iz že omenjenih materialnih razlogov.«

● IGNAC DRNOVŠEK, trgovec, Slovenijales:

»Lani sem bil z ženo in hčerko na Rabu, letos pa se odpravljamo na desetdnevne počitnice v Novigrad, v počitniški dom Slovenijalesa. Za to dejanje smo krepko varčevali leto dni. V naši delovni organizaciji smo letos razdelili regres enakomerno, vsem po 4.000 dinarjev, kar mislim, da ni prav, niti ni v skladu z resolucijo desetega kongresa Zveze sindikatov Slovenije. Toda moram reči, da v Slovenijalesu regresiramo naše počitniške kapacitete: mi z nižjimi osebnimi dohodki plačamo manj za penzion.«

● IVANKA HORVAT, delavka, Ljubljanske mlekarne:

»Samohranilka sem dveh otrok. Vsako drugo leto gremo na morje. Letos se odpravljamo na počitnice za deset dni v integralov počitniški dom na Rabu. Regres? Od 4.400 do 5.500 dinarjev. Jaz sem seveda dobila 5.500 dinarjev. To je malo. Dve leti skoraj varčujem za to vražje morje.«

● NADA DOBNIK, profesorica slovenščine, Srednja šola tehničnih in storitvenih strok:

»Doselej smo imeli tri šotore, ki že razpadajo. Stanje pa se zboljšuje, ker se združujemo s šolo za poklicne voznike SIC Ježica. Počitnice lahko preživljamo na Malem in Velkem Lošinju in v Medulinu. Regres v šoli smo razdelili od 4.900 do 6.800 dinarjev. Z možem in 16-letnim sinom ostanemo kar doma. Dokončujemo novo hišo in denarja za počitnice ni dovolj. Bomo pač dopust preživljali na podeželju, v hribih ob v'kendih in podobno.«

Tekst in slike: IVAN ŠUČUR-IKI

Mojca Dolenjc

Nada Jelč

Ignac Drnovšek

Ivanka Horvat

Nada Dobnik

TRI KRAJEVNE SKUPNOSTI ZAGOTAVLJAJO

Šolarjem ne bo dolgčas

Zanimalo nas je, če krajevne skupnosti kaj mislijo na mladi šolarji se rod. Če se zavedajo, da bo letos več otrok doma, ker je pač stabilizacija, ker si zatiskamo pas. In tudi, če gremo na morje ali v planine, jo mahnemo tja za krajši čas kot še pred leti. Kaj smo izvedeli?

Društva prijateljev mladine treh krajevnih skupnosti: Urške Zlatarjeve, 7. septembra in Stožice so sklenili, da bodo organizirale zanimive dopoldneve za šolarjočo mladino, predvsem za nižje razrede osemletk. Tako naj bi se otroci, če bo vreme lepo, vsak dan zbirali na Bratovski ploščadi in tam kaj imenitnega počeli. Igrali košarko, roket, med dvema ognjema, risali po tleh, se pogovarjali itd. Če bo vreme slabo, bi se pa zbrali v novih prostorih krajevne skupnosti 7. septembra in Urške Zlatarjeve. Tam bi gledali filme, brali knjige, pletli, peli, risali itd. In kar je najpomembnejše. Za mlade bi vsak dan nekdo skrbel od 9. do 13. ure!

Ker pa krajevne skupnosti nimajo toliko ljudi, da bi se vsak dan nekdo z otroki ukvarjal, prosijo vse, ki bi radi pomagali, naj jih pokličejo po telefonu: 342-342 in naj povedo, kaj znajo in kdaj bi bili pripravljeni sodelovati. Vabljeni so učenci in učenke od 7. razreda dalje, pa srednješolci in srednješolke in študentje in študentke. Pa ne samo oni. Tudi staršev bodo veselili! Saj ni nujno, da bi bili z otroki več kot en dopoldan. Če znate torej peti, igrati

kak instrument, če znate pripovedovati napete zgodbe, če vam pravilice ležijo, če znate kakšno zanimivo igro itd., potem pridite. Zelo vas bodo veselili. Pa četudi ne znate nič posebnega, vas bodo sprejeli odprti rok. Boste pač samo nadzorovali igro otrok.

Dragi starši, dragi krajanji! Od vas samih je odvisno, kako bodo počitnice preživljali vaši otroci. Če hočete biti brez skrbi, da ne bodo kakšno »ušpičili«, potem tudi vi pomagajte. Ja, tudi vi!

NEVA ŽELEZNIK

Pred sezono

Tudi v tozdu Sestavni deli Iskre – avtomatike so se spoprijeli s problemom kako zagotoviti delavcem udobno in ceneno letovanje. V preteklem letu so sicer povečali zmogljivosti, vendar pa vsem prosilcem ne morejo ugoditi. Delavci želijo letovati le v petih terminih, na voljo pa jih je deset.

A. C.

SPRAŠEVALI SMO OTROKE:

Kam na počitnice?

Še malo pa bo za dva meseca utihnil šolski zvonec. Še malo pa bodo tu lepe in brezskrbne počitnice, o katerih naši šolarji tako radi sanjarijo, ko se je treba največ učiti. Kam bodo šli julija in avgusta? Mar vedo, da si vsi zatiskamo pasove, in da bodo zato tudi počitnice krajše?

Prisluhnite, kaj so nam povedali: Karmen Klobočar: »Letos bomo deset dni na morju. Preživeli jih bomo v počitniškem domu. V tistem, ki ga imajo pri mami v službi. Nimamo toliko denarja, da bi jo mahnili v hotel, saj je treba tam, za en sam dan odšteti tudi 1.000 dinarjev na osebo. Šla bom tudi k stari mami na Bloke. Ostali čas bom doma. Brala bom, šla k prijateljicam, na

potep, v kino in morda tudi k Šternu, kjer je več bazenov in sploh tako imenitno kot na morju. Prepričana sem, da bo letos veliko otrok doma, in da nam družbe prav zato ne bo primanjkovalo.«

Nataša Dremelj: »Kempirali bomo blizu Pulja, in to v prikolici, ki jo imajo pri mami v službi. Zelo rada sem v kempih, ker je tam vse tako domače in veselo. Če pri mami v službi ne bi imeli prikolice, najbrž sploh nikamor ne bi šli. Saj veste, da je vse tako drago. Ostale počitnice bom preživela pri babici in doma – predvsem na dvorišču pred blokom. Dosti sošolk in sošolcem gre samo za 10 dni na počitnice, ker je pač stabilizacija. Tako sem prepričana, da nam doma ne bo dolgčas.«

Janja Zust: »Kot večina bomo tudi mi le 10 dni na morju in to v kempu v prikolici, ki jo imata starša v službi. Mamica in očka pravita, da je to sploh edini način, da gremo na morje. Takšen izdelek še zmoremo. Hoteli so za nas predragi.«

Fino bi bilo, če bi med počitnicami vsaka krajevna skupnost organizirala kaj za otroke. Na primer igre, ogled filmov, pripovedovanje pravljic in drugih zgodb itd. Takšne dejavnosti naj bi bile vsaj dopoldan, ko so naši starši v službi in jih skrbi, da ne bi iz dolgočasje kakšno »ušpičili«. Saj veste, da naši starši nimajo dva meseca počitnic, vsi pa tudi nimamo sorodnikov na kmeth, da bi lahko tam preživljali počitnice.«

Sara Džuver: »V počitniško hišico gremo v Savudrijo. Tam bomo 12 dni, za nami pridejo še drugi iz mamine službe. Za nekaj časa grem tudi k sorodnikom v Beograd. In kje bom ostali čas? Doma kot večina otrok. Malo bom

Janja, Sara, Daša, Karmen, Dejan in Saša. Foto: N. Ž.

kuhala, pospravljala, brala in bila seveda veliko na dvorišču.«

Dejan Dajaga: »Letos bomo imeli delovne počitnice, saj se bomo selili. Na srečo bom jaz ta čas pri babici, ker bi bil vsem samo v napoto. Ko bo za nami selitev, bomo šli pa v Split, kjer imajo v očetovi službi počitniški dom. In kje bom potem? Doma. Rad bi videl, če bi vrtec ali šola organizirala kaj za nas, ki bomo doma.«

Saša Lovšin: »S starši gremo v Rovinj v najeto prikolico. Zelo se že veselim morja, sonca in predvsem kopanja. Upam, da letos ne bo meduz. Tako rad imam morje, da bi bil zelo vesel, če bi imeli toliko denarja, da bi lahko tam ostali vsaj en mesec. Ker ga nimamo, bom pa nekaj časa še pri babici. Ostale dni bom doma. Upam, da mi ne bo preveč dolgčas, da ne bom kar naprej gledal na uro in čakal, kdaj bosta prišla očka in mamica domov.«

NEVA ŽELEZNIK